

— כן או לא ?

אומר ברנרד זנגר, בן 24, רתך, אין בדעתי להשאר בצבא הקבע. תנאי השרות אינם מתאימים לי. השכר אינו מספיק ואני לא רוצה שמישהו יוכל לשלוח אותי ממקום למקום. אני רוצה להיות חפשי — בתל־אביב. הסבה העיקרית — היא יחס הזלוזל לחייל ברחוב. כשהגעתי לארץ בתלבושת בריטית בימי המלחמה הגדולה התייחסו אלי יפה. עכשיו מסתכלים עלינו כעל בטלנים.

יגאל גולדברג, רבי־סמל, בן 27, מחסנאי, נשוי, אב לילד; הספקתי לעבור את המלחמה הגדולה בפולין ושם לחמתי לא להיות חייל בצבא זה. מזלי היה בעזרי והצלחתי להמלט מהגהינום של הגולה. עכשיו — חייל בצבאנו והחלטתי להשאר. מקצועי הוא מלטש יהלומים, אולם בצבא ניתנה לי אפשרות ללמוד מחסנאות. ואני ממשיך.

תי לוי, רס"ג, בן 24, נשוי, אב לילדה; אני איש "הגנה" וותיק, השתתפתי זרבות בירושלים, שם נפצעתי. ויש לי סיפוק רב בחיי הצבא ולמרות היחס הרע לחייל בקהל אני גאה להיות חייל בצבא הגנה לישראל.

שמואל צוקרקנדל, בן 25, נשוי, מסגר מקצועי; אני לא נשאר בצבא הקבע. מקום העבודה שלי רחוק מהבית והמשכורת אינה מספיקה לבעל משפחה. יש לי בית מלאכה משלי, שסגור מאז שהתגייסתי לצבא. עכשיו אפתח אותו מחדש. לו היו נותנים לי מקום־עבודה בצבא בקרבת הבית הייתי נשאר.

אשר וויינשטיין, סמל, בן 23, נשוי, (מימין); אני לומד מקצוע חדש אפסנאות סכנית, בגלל זה כדאי להמשיך שנה נוספת. המשכורת בצבא לא מספיקה אך ההכשרה שאני מקבל תסייע לי אחרי כן בחיים האזרחיים. מגדל כץ, (משמאל) טוראי, בן 26, עולה מצ'כיה; לא החלטתי עדיין. כשאני בא העירה אין לי לאן ללכת. את ואחות לי במחנות. אין מי שיעזור לי לקבל שיוכן בעיר. מולזלים בנו.